

Čj.: S 11/99-1270/99-210

V Brně dne 7. 6. 1999

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže jako orgán příslušný podle § 11 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb. ve správním řízení čj. S 11/99 zahájeném podle ustanovení § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), a ustanovení § 12 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění, z vlastního podnětu dne 19. 2. 1999 ve věci možného porušení § 9 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění, účastníkem řízení: **Pražská energetika, a. s., se sídlem Praha 10, Na Hroudě 4, IČO: 60193913**, zastoupeným JUDr. Marií Bejchovou, zaměstnankyní společnosti, na základě plné moci ze dne 28. 3. 1997, rozhodl podle § 57 odst. 1 správního řádu

t a k t o :

Rozkladu účastníka řízení proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 4. 1999 čj. S 11/99-720/99-210, ve kterém správní orgán rozhodl o tom, že účastník řízení tím, že dne 4. 7. 1994 podmínil uzavření smlouvy na dodávku elektrické energie do objektu restaurace v Korunní ulici č. 1, Praha 2, s paní Evou Kunovou, bytem Klimentská 2061/21,

Praha 1, zaplacením dluhu ve výši Kč 408.437,-- za předchozího odběratele, společnost GASTRO WORLD, spol. s r. o., se sídlem Praha 2, nám Míru 9, zneužil své monopolní postavení na trhu dodávek elektřiny konečným odběratelům ve smyslu § 9 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění, se v souladu s § 57 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb. v y h o v u j e a správní řízení se z a s t a v u j e .

Odůvodnění

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen "úřad") zahájil dne 19. 2. 1999 z vlastního podnětu správní řízení ve věci určení, zda účastník řízení - společnost Pražská energetika, a. s., se sídlem Praha 10, Na Hroudě 4, IČO: 60193913 (dále jen „PRE“), zneužila svého monopolního postavení při uzavření smlouvy na dodávky elektrické energie ve smyslu § 9

odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb. (dále jen „zákon“ nebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“).

Uvedené správní řízení bylo ukončeno dne 19. 4. 1999 rozhodnutím čj. S 11/99-720/99-210, ve kterém úřad konstatoval, že účastník řízení zneužil své monopolní postavení na trhu dodávek elektřiny konečným odběratelům ve smyslu § 9 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění, tím, že dne 4. 7. 1994 podmínil uzavření smlouvy na dodávku elektrické energie do objektu restaurace v Korunní ulici č. 1, Praha 2, s paní Evou Kunovou, bytem Klimentská 2061/21, Praha 1, zaplacením dluhu ve výši Kč 408.437,-- za předchozího odběratele, společnost GASTRO WORLD, spol. s r. o., se sídlem Praha 2, nám. Míru 9.

Proti tomuto rozhodnutí podal ve lhůtě dne 10. 5. 1999 rozklad, ve kterém navrhl správní řízení zastavit z důvodu odpadnutí důvodu řízení z hlediska námitky promlčení a tím nemožnosti zjištění objektivní (materiální) pravdy. V odůvodnění rozkladu účastník řízení k problematice promlčení uvedl, že pokud zákon o ochraně hospodářské soutěže neobsahuje ustanovení týkající se institutu promlčení, je třeba postupovat podle § 3 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). Ten stanovuje, že nejen správní rozhodnutí samotné, ale celý průběh řízení musí být v souladu se zákony a jinými obecně závaznými předpisy. Podle účastníka řízení, poté co uplatnil námitku promlčení, mělo být správní řízení zastaveno z důvodu odpadnutí důvodu jeho zahájení. Účelem institutu promlčení je v zájmu právní jistoty poskytnout právním subjektům

po uplynutí promlčecí doby potřebnou ochranu. V daném případě po uplynutí promlčecí doby účastník řízení skartoval doklady, které prokazují „plnění“ nebo vůli projevu ze strany paní Evy Kunové uzavřít předmětnou smlouvu. Jiné důkazní prostředky, včetně nepřesných a málo si pamatujících svědeckých výpovědí paní Evy Kunové a paní Marty Lehutové, po delší době ztrácejí na své průkaznosti, přesnosti a tím celkové věrohodnosti. Promlčení bylo také podřízeno prokazování ze strany účastníka řízení, pokud jde o svědky za účastníka řízení, přičemž také úřad si jejich svědectví nevyžádal. S ohledem na tyto skutečnosti nemohl úřad zjistit objektivní (materiální) pravdu, tedy skutečný stav věcí, který je podkladem pro jeho rozhodnutí. Správní orgán nehodnotil každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti ve vazbě na zákonnost. Dále účastník řízení poukazuje na to, že úřad neprozkoumal v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 poslední věta zákona o ochraně hospodářské soutěže okolnosti a obsah leasingové smlouvy, kterou uzavřela paní Eva Kunová s některým(i) ze společníků společnosti GASTRO WORLD, s. r. o., ve vazbě na ustanovení § 127 a § 256 trestního zákona.

Úřad se na základě skutečností uvedených k rozkladu rozhodl ve smyslu § 56 správního řádu provést nové důkazy. Jednak dopisem ze dne 19. 5. 1999 (zn. 687/99-210) požádal paní Evu Kunovou o předložení listin ve smyslu § 37 správního řádu, a to smluv, které dle svědkyně Marty Lehutové měla uzavřít paní Eva Kunová uzavřít se společníkem či společníky společnosti GASTRO WORLD, s. r. o., a dále nařídil výsledky svědků Ing. Františka Krákory (dopisem

ze dne 8. 6. 1999 zn. 1048/99-210) a Ing. Pavla Košťála (dopisem ze dne 8. 6. 1999 zn. 1049/99-210), zaměstnanců PRE, se kterými svědkyně paní Eva Kunová v rozhodné době měla jednat. Termíny výsledku svědků byly stanoveny s ohledem na skutečnost, že Ing. Pavel Košťál byl dle telefonického sdělení účastníka řízení ze dne 3. 6. 1999 na zahraniční dovolené (viz. čl. 53 a 57).

Paní Eva Kunová požadované listiny nepředložila s tím, že žádnou smlouvu se společností GASTRO WORLD, s. r. o., neuzavřela (viz. čl. 52). Svědek Ing. František Krákora vypověděl, že na jednání s paní Evou Kunovou si zcela přesně nepamatuje; vyloučil, že by uzavření smlouvy na dodávky elektrické energie bylo podmiňováno převzetím pohledávky (za

společnost GASTRO WORLD, s. r. o.). Dle tohoto svědka byla při jednání s ním diskutována otázka převodu majetku v rámci zřízení podnájmu a v této souvislosti bylo ve shodě obou stran nalezeno řešení pohledávky, která vázla na odběrném místě. Dle jeho názoru paní Eva Kunovou uzavřela „Záruční smlouvu“ dobrovolně, pravděpodobně v souvislosti s možností vyrovnání závazku v rámci převodu movitých věcí při převzetí podnájmu. Jakýkoliv nátlak ze strany PRE na paní Evu Kunovou zcela vyloučil (viz. č.l. 58 – 60). Svědek Ing. Pavel Košťál vypověděl, že s paní Evou Kunovou uzavřel „Záruční smlouvu“, a to na základě instrukcí Ing. Františka Krákory, který ho po projednání věci s paní Evou Kunovou k tomu pověřil. Pokud jde o výpověď paní Evy Kunové, je nepřesná v časovém sledu událostí, neboť první jeho jednání s paní Evou Kunovou proběhlo při sepsání „Záruční smlouvy“. Po uplynutí termínů splatnosti ze „Záruční smlouvy“ upomínal zaplacení dlužných částek. To, dle jeho názoru, vedlo k tomu, že paní Eva Kunová jednala a dohodla se s Ing. Františkem Krákorou o prominutí smluvní pokuty.

Pokud jde o námitku promlčení, k této otázce se úřad vyjádřil již v napadeném rozhodnutí v tom smyslu, že zákon o ochraně hospodářské soutěže promlčecí lhůty neobsahuje a proto není v daném případě možno se institutu promlčení dovolávat. Na doplnění je třeba uvést, obdobnou funkci jako promlčení plní lhůty uvedené v § 14 odst. 5 zákona. Ty však jsou zásadně prekluzivní. Po jejich uplynutí dochází k zániku „trestnosti“ a dotyčný subjekt nelze stíhat. Není však zákonem vyloučeno v odůvodněných případech bez finančního postihu deklarovat, že se právní subjekt dopustil jednání, které je nebo bylo v rozporu se zákonem, a případně mu uložit ve smyslu § 11 odst. 1 písm. i) zákona povinnosti k nápravě. V daném případě pro vedení správního řízení hovoří skutečnost, že možné nároky paní Evy Kunové proti PRE z bezdůvodného obohacení dle § 451 a násl. občanského zákoníku by nebyly dosud promlčeny a rozhodnutí úřadu mohlo mít význam pro jejich přiznání.

Také s námitkou účastníka řízení, že úřad neproověřil jednání paní Evy Kunové, která uzavřela leasingové smlouvy s některým(i) ze společníků společnosti GASTRO WORLD s. r. o., a to ve smyslu § 14 odst. 5 věta poslední zákona ve spojení s § 127 a § 256 trestního zákona, se úřad neztotožňuje, neboť pravděpodobně vychází z nesprávné interpretace zákona. Účelem citovaného ustanovení § 14 odst. 5 věta poslední zákona je deklarovat, že pokud dojde k postihu subjektu podle ustanovení zákona o ochraně hospodářské soutěže, není vyloučen postih téhož subjektu, resp. fyzických osob, které se v rámci tohoto subjektu konkrétního jednání dopustily, podle § 127 trestního zákona. Z pohledu tohoto případu pak teoreticky není vyloučen trestní postih těch osob, které by byly odpovědné za případné porušení příslušných ustanovení zákona o ochraně hospodářské soutěže ze strany PRE. Protože případné porušení trestního zákona ze strany paní Evy Kunové nemá přímou souvislost s daným případem, úřad se touto otázkou (ve smyslu uváděné účastníkem řízení) dále nezabýval.

Úřad se na základě rozkladu zaměřil na zkoumání, že je napadené rozhodnutí v souladu s § 3 odst. 4 a § 46 správního řádu, konkr. zda vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Proto si vyžádal do paní Evy Kunové citované listiny a nařídil výslechy svědků, jak je shora uvedeno. Na základě nového šetření dospěl úřad ke těmto poznatkům: Na jedné straně nebyla prokázána spojitost mezi paní Evou Kunovou a společností GASTRO WORLD, s. r. o., jejímž následkem by bylo uzavření „Záruční smlouvy“. Na druhé straně výslech svědka Ing. Pavla Košťála upřesnil výpověď svědkyně Evy Kunové v tom ohledu, že rozhodující jednání, na kterém bylo dohodnuto uzavření „Záruční smlouvy“ proběhlo s Ing. Františkem Krákorou. Ten v roli svědka vyloučil, že by bylo uzavření smlouvy na dodávky elektrické energie podmíněno uzavřením „Záruční smlouvy“. Lze tedy konstatovat, že nově provedené důkazy nepřinesly nová rozhodující skutková zjištění.

Nehledě na popsané námitky účastníka uvedené v rozkladu však úřad dospěl k závěru, že při hodnocení důkazů v napadeném rozhodnutí nepostupoval správně. Rozhodnutí bylo založeno pouze na výpovědi svědkyně Evy Kunové. Její tvrzení bylo účastníkem řízení zpochybněno a stejně tak jej zpochybnuje výpověď svědka Ing. Františka Krákory, získaná v doplňujícím šetření. Protože chybí jednoznačné a přesvědčivé důkazy, že k jednání popsaném ve výroku napadeného rozhodnutí skutečně došlo, a protože v současné době (s ohledem na uplynutí značné doby) nelze takové důkazy již provést, měl úřad vycházet z obecné zásady, že v pochybnostech je třeba rozhodnout ve prospěch subjektu, který se měl (správního) deliktu dopustit, a správní řízení ve smyslu § 30 správního řádu zastavit.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti rozhodl úřad o rozkladu účastníka řízení v souladu s § 57 odst. 1 správního řádu tak, že účastníkovi řízení v plném rozsahu vyhověl a správní řízení podle § 30 správního řádu zastavil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže - I. výkonného odboru. Podání rozkladu má odkladný účinek.

JUDr. Luděk Svoboda
pověřený řízením I. výkonného odboru

Toto rozhodnutí obdrží: Pražská energetika, a. s., JUDr. Marie Brejchová, Na Hroudě 4,
Praha 10